پرونده جام جهانی بسته شد اما...

افکار عمومی هنوز جواب می‌خواهد

گزارش یک

مرتضی طهوری
خبرنگار

هر دوره جام جهانی فارغ از نتیجه به دست آمده یک سؤال مهم را پیش روی فوتبال هر کشور قرار می‌دهد؛ آیا نسبت به چهار سال قبل پیشرفت کرده‌ایم؟ پاسخ به این سؤال، مهم‌تر از تعداد امتیازها یا حتی جایگاه نهایی است. به همین دلیل، صحبت‌های اخیر مهدی تاج، رئیس فدراسیون فوتبال، بیش از آنکه درباره گذشته باشد، تصویری از نگاه مدیران فوتبال ایران به آینده ارائه داد. البته جای امیدواری است که با وجود حرف‌های تاج و اینکه او نتایج را «قابل قبول» دانست اما وزیر ورزش با وجود تقدیر از عملکرد تیم ملی روی آسیب‌شناسی نقاط ضعف تأکید داشت تا با شرایط بهتری به جام ملت‌ها برویم.

با وجود این بعد از این جلسه و با صحبت‌هایی که مطرح شد می‌توان با صراحت بیشتری گفت از نگاه مدیران، جام جهانی ۲۰۲۶ نه یک ناکامی بزرگ بوده و نه اتفاقی که نیازمند تغییرات اساسی باشد.

اما سؤال اینجاست که آیا فوتبال ایران واقعاً به نقطه‌ای رسیده که حذف در مرحله گروهی، حتی با عملکردی قابل احترام، به‌عنوان نتیجه‌ای رضایتبخش پذیرفته شود؟ اگر تنها به جدول نگاه کنیم، ایران سه امتیاز گرفت و با تفاضل گل صفر از رقابت‌ها کنار رفت. این آمار نه فاجعه است و نه موفقیت. اما فوتبال را فقط با اعداد نمی‌سنجند. آنچه اهمیت دارد، کیفیت بازی، میزان پیشرفت نسبت به گذشته و فاصله با تیم‌های بزرگ جهان است.

در جام جهانی اخیر، تیم ملی در مقاطعی فوتبال امیدوارکننده‌ای ارائه داد و مقابل حریفان خود نشان داد که از نظر فنی توان رقابت دارد، اما همچنان همان مشکل قدیمی پابرجا بود؛ ناتوانی در تبدیل نمایش‌های قابل قبول به نتیجه‌ای ماندگار. این همان حلقه گمشده فوتبال ایران در سال‌های اخیر است.

بخشی از صحبت‌های مهدی تاج به مشکلات خارج از زمین اختصاص داشت؛ از مسائل مربوط به ویزا و سفر گرفته تا محدودیت‌هایی که برای تیم ملی ایجاد شد. بدون تردید این مسائل روی روند آماده‌سازی و آرامش تیم تأثیر گذاشت، اما اگر قرار باشد همه چیز به این عوامل گره بخورد، فرصت بررسی ضعف‌های فنی از بین خواهد رفت. باید بپذیریم که تیم ملی هنوز در خلق موقعیت‌های بیشتر، حفظ تمرکز در لحظات سرنوشت‌ساز و استفاده از نیمکت، فاصله محسوسی با تیم‌های تراز اول دارد؛ فاصله‌ای که با رفع مشکلات اداری و لجستیکی به تنهایی جبران نمی‌شود.

> جام جهانی باید محل ارزیابی باشد نه صرفاً توجیه. اگر مسئولان معتقدند عملکرد تیم ملی قابل قبول بوده باید دقیقاً توضیح دهند در کدام شاخص‌ها پیشرفت کرده‌ایم و برنامه عبور از سقف فعلی چیست؟

از سوی دیگر شاید مهم‌ترین نگرانی، رضایت زودهنگام باشد. فوتبال ایران سال‌هاست در آسیا جزو مدعیان است اما در جام جهانی هنوز نتوانسته از مرز مرحله گروهی عبور کند. واقعیت این است که اگر حذف از دور نخست به تدریج به نتیجه‌ای عادی تبدیل شود انگیزه برای اصلاح ساختارها نیز کاهش پیدا خواهد کرد.

جام جهانی باید محل ارزیابی باشد، نه صرفاً توجیه. اگر مسئولان معتقدند عملکرد تیم ملی قابل قبول بوده، باید دقیقاً توضیح دهند در کدام شاخص‌ها پیشرفت کرده‌ایم و برنامه عبور از سقف فعلی چیست؟ فوتبال ایران بیش از هر چیز به پاسخ این سؤال نیاز دارد؛ هدف فقط حضور در جام جهانی است یا رقابت برای صعود؟

شاید نشست روز پنجشنبه یک پیام روشن داشت؛ مدیران پرونده جام جهانی را بسته‌اند. اما افکار عمومی هنوز منتظر پاسخ به پرسشی است که سال‌هاست تکرار می‌شود؛ چهار سال دیگر، قرار است چه چیزی متفاوت باشد؟

عکس: فدراسیون فوتبال

ممبینی بدون اجازه تاج نامه‌ای به کنفدراسیون آسیا ارسال نمی‌کند

پرونده چادرملو باید در دایره فوتبال حل شود

اظهارات اخیر علیرضا بابایی، مدیرعامل باشگاه چادرملوی اردکان، درباره ماجرای سهمیه آسیایی و انتقادهای تند او از هدایت ممبینی، دبیرکل فدراسیون فوتبال ابعاد تازه‌ای به این پرونده داده است و به گفته این مدیر پای دادستان یزد نیز به آن باز شده است.

بابایی در تازه‌ترین مصاحبه خود مدعی شده دادستان یزد به‌عنوان مدعی‌العموم از هدایت ممبینی شکایت کرده است. اتفاقی که اگر صحت داشته باشد، نشان می‌دهد اختلافی که می‌توانست در چهارچوب مقررات فوتبال پیگیری شود، وارد مسیر قضایی شده است.

بدون تردید پیگیری حقوق باشگاه چادرملو و مردم یزد حق طبیعی مدیران این باشگاه است و اگر احساس می‌کنند حقی از نماینده استان ضایع شده، می‌توانند از تمام ظرفیت‌های قانونی استفاده کنند.

اما کشیده شدن چنین اختلافی به خارج از ساختار فوتبال، آن هم بر سر یک نامه‌نگاری اداری که ممکن است ناشی از اشتباه سهوی یا حتی غیرسهوی بوده باشد، اتفاقی مطلوب برای فوتبال ایران نیست.

از طرفی این تصور که تمام مسئولیت این اتفاق صرفاً متوجه هدایت ممبینی باشد، چندان با ساختار مدیریتی فدراسیون فوتبال همخوانی ندارد.

دبیرکل فدراسیون در مهم‌ترین تصمیمات اجرایی و بین‌المللی معمولاً بدون هماهنگی با رئیس فدراسیون اقدام نمی‌کند و به همین دلیل بسیاری به‌درستی معتقدند مهدی تاج نیز به‌عنوان رئیس فدراسیون در جریان کامل این پرونده قرار داشته است.

حضور اخیر تاج در تمرین تیم چادرملو و تمجید از عملکرد این باشگاه نیز تلاشی برای کاهش تنش‌ها و مدیریت فضای به‌وجودآمده تلقی شده است.

هرچند این حضور را می‌توان از زوایای مختلف تحلیل کرد، اما به هر حال نشان می‌دهد رئیس فدراسیون نیز نسبت به حساسیت موضوع بی‌تفاوت نیست. قطعاً تاج نیز خود را در این ماجرا دخیل می‌داند وگرنه طی روزهای اخیر که تنور برکناری ممبینی داغ بود او اقدام می‌کرد اما قطعاً رئیس فدراسیون فوتبال می‌داند که قربانی کردن دبیرکلش تصمیمی اخلاقی بحبوحه این داستان نیست.

در همین حال، شنیده‌ها حاکی از آن است که مهدی تاج نامه‌نگاری تازه‌ای را با کنفدراسیون فوتبال آسیا آغاز کرده تا شاید امکان اصلاح معرفی نمایندگان ایران و جابه‌جایی نام گل‌گهر سیرجان و چادرملوی اردکان فراهم شود.

البته هنوز مشخص نیست این مکاتبات تا چه اندازه شانس موفقیت خواهند داشت و آیا AFC تغییری در تصمیمات قبلی ایجاد خواهد کرد یا خیر.

با این حال اما مدیریت کردن این ماجرا اهمیت بسیاری دارد. پرونده‌ای در حوزه فوتبال باید در چهارچوب قوانین و سازوکارهای فوتبال مورد بررسی قرار گیرد. استفاده از ظرفیت‌های حقوقی داخلی فدراسیون، کمیته‌های مربوطه و در صورت لزوم مکاتبه با کنفدراسیون فوتبال آسیا، منطقی‌ترین مسیر برای حل این اختلاف به نظر می‌رسد. اینکه پای دادستان به ماجرا باز شود درحالی که خود تاج به‌عنوان رئیس در مرکز ثقل ماجرا قرار دارد هرگز زیبنده فوتبال ایران نیست و این نوع ادبیات که از زبان بابایی بیرون آمده برگرفته از ناآگاهی او از چهارچوب و قواعد بازی در فوتبال است. اینکه بابایی سعی می‌کند مدافع منافع یزدی‌ها باشد قابل پذیرش است اما کشاندن پای ارکان غیرفوتبال به این ماجرا که حل و فصل آن بسیار ساده است بیشتر برای فوتبال مشکل‌ساز خواهد شد. به هرحال بابایی هم باید به این موضوع واقف باشد که ممبینی بدون اجازه تاج هیچ تصمیمی را اتخاذ نخواهد کرد.

تکمله: البته ممکن است همه این دعواها با تصمیم‌گیری سختگیرانه کنفدراسیون فوتبال آسیا و محروم کردن نماینده ایران که احتمالش وجود دارد، بسته شود.

حضور پرتعداد بازیکنان نماینده سیرجان در پرسپولیس طبیعی است

نکیسا: انتخاب گل‌گهر بسیار عجیب بود

محمد محمدی سدهی
خبرنگار

تیم فوتبال پرسپولیس پس از معرفی مهدی تارتار به‌عنوان سرمربی فصل آینده سرخپوشان، در حال جذب برخی از بازیکنان است. در این بین از میان بازیکنان جذب شده، بیشتر بازیکنان گل‌گهر هستند که به این تیم می‌پیوندند و این موضوع با توجه به حضور فصل گذشته تارتار در رأس کادرفنی این تیم با انتقاد برخی‌ها همراه بود. این در حالی است که سرخپوشان همیشه در فصل نقل و انتقالات به‌دنبال گزینه‌های مطرحی بودند اما به‌نظر می‌رسد که امسال شرایط برای این تیم متفاوت خواهد بود. نیما نکیسا، دروازه‌بان سابق پرسپولیس در خصوص حضور تارتار در این تیم به «ایران ورزشی» گفت: «در ابتدا به تارتار تبریک می‌گویم، او در دوران بازیگری سال‌ها برای پرسپولیس زحمت کشید و پس از حضور به‌عنوان مربی در فکر ثابت کردن خود به مدیران پرسپولیس بود و در نهایت مدیران باشگاه را قانع کرد تا سراغ او بروند.

تارتار مربی توانمند و جوانی است و با توجه به کارنامه خوبی که در لیگ برتر دارد، قطعاً می‌تواند در پرسپولیس به نتیجه برسد. او به زمان نیاز دارم و امیدوارم که هواداران به او زمان بدهند و با اولین شکست علیه تارتار شعار ندهند.»

او در خصوص حضور پرتعداد بازیکنان گل‌گهر در پرسپولیس بیان داشت: «این قطعاً جزو برنامه‌های تارتار بود و در تمام دنیا چنین موضوعی طبیعی است. قرارداد بازیکنان گل‌گهر به پایان رسیده و این طبیعی است که یک مربی که پیش از این در تیم دیگری بوده، بازیکنان مدنظر خود را از همان تیم انتخاب کند. حال شاید برخی از بازیکنان گل‌گهر قراردادشان با این تیم به پایان رسیده و تمایل به حضور در پرسپولیس دارند. امیدوارم که هر بازیکنی به پرسپولیس می‌آید، عملکرد خوبی داشته باشد.» این دروازه‌بان سابق پرسپولیس افزود: «در فوتبال روز دنیا تنها ستاره‌ها باعث رسیدن به موفقیت نمی‌شوند و این میل و انگیزه بازیکنان است که باعث درخشش تیم می‌شود. در همین جام جهانی تیم‌هایی بودن که بدون بازیکن ستاره عملکرد فوق‌العاده‌ای داشتند و توانستند تیم‌های قدرتمند را به چالش بکشند. این موضوع نشان می‌دهد که در وهله اول کار گروهی و انگیزه برای پیروز شدن است که می‌تواند تیمی را برنده یا بازنده کند. در همین لیگ برتر خودمان هم دیدیم که برخی از تیم‌های معمولی چگونه توانستند مدعیان را شکست دهند.» نکیسا در خصوص جدایی برخی از بازیکنان قدیمی تیم این‌گونه صحبت کرد: «جذب و یا جدایی بازیکنان به نظر سرمربی تیم بستگی دارد و مدیریت باشگاه خواسته‌ای سرمربی را اجرا می‌کند. این حق سرمربی است که بازیکنان خود را انتخاب کند و قطعاً تارتار به این موضوع اشراف کاملی دارد و می‌داند که به دنبال چه چیزی است. به هر حال هرآمدنی یک رفتنی هم دارد، بازیکنی که پیراهن پرسپولیس را به تن می‌کند باید همیشه آماده باشد، در غیر این صورت از ترکیب تیم کنار می‌رود.» دروازه‌بان اسبق پرسپولیس در خصوص پیش‌بینی‌اش از عملکرد این تیم در لیگ برتر پیش‌رو تصریح کرد: «پرسپولیس در هر شرایطی مدعی قهرمانی است و امسال هم همانند سال‌های گذشته جزو مدعیان قهرمانی لیگ برتر خواهد بود. پرسپولیس همیشه و در هر دوره‌ای توانسته با وجود مشکلات زیاد جزو مدعیان قهرمانی باشد و امسال هم شرایط برای این تیم همین‌گونه خواهد بود.» او افزود: «یکی از موضوعات روز فوتبال ما انتخاب گل‌گهر به جای چادرملو در سطح ۲ آسیاست و این انتخاب عجیبی بود. انتخاب گل‌گهر به‌عنوان نماینده کشور در آسیا این پارادوکس را به‌وجود می‌آورد که اعضای فدراسیون فوتبال اختلاف نظر عجیب و غریبی دارند. اگر قرار بود که گل‌گهر به آسیا برود چرا میان این تیم و چادرملو مسابقه گذاشتیم تا نماینده آسیا را مشخص کنیم. این حق چادرملو بود که در آسیا حاضر شود نه گل‌گهر.»

پدیده‌ای که پیش از اوج گرفتن اسیر حاشیه شد

خداحافظی موقت محمودی با پیراهن ملی

محمدرضا رحیم‌پور / فوتبال ایران بارها ثابت کرده که استعداد به‌تنهایی ضامن موفقیت نیست. در دو دهه اخیر، کم نبوده‌اند بازیکنانی که با عنوان «پدیده» معرفی شدند، پیراهن تیم‌های ملی را بر تن کردند و حتی در آستانه انتقال به لیگ‌های معتبر اروپایی قرار گرفتند، اما در نهایت قربانی حاشیه، بی‌انضباطی و تصمیم‌های نادرست شدند. به نظر می‌رسد امیرحسین محمودی، وینگر جوان و آینده‌دار پرسپولیس و یکی از سرمایه‌های فوتبال ایران در نخستین سال‌های شهرت خود با آزمونی مهم روبه‌رو شده است؛ آزمونی که می‌تواند مسیر آینده حرفه‌ای او را تغییر دهد و حتی به بهای از دست دادن جایگاهش در تیم ملی تمام شود.

اردوی اخیر تیم فوتبال امید ایران در ترکیه آغاز شد اما غیبت محمودی در فهرست اعزامی بیش از هر موضوع دیگری جلب توجه می‌کرد. بازیکنی که پس از همراهی تیم ملی بزرگسالان در جام جهانی ۲۰۲۶، با موافقت حسین عبدی، سرمربی وقت تیم امید چند روز مرخصی دریافت کرده بود اما در نهایت نیز به اردوی امیدها ملحق نشد و در تمرنیات پیش‌فصل پرسپولیس حضور یافت. این اتفاق نه‌تنها باعث نگرانی کادرفنی تیم امید شد، بلکه سرمربی این تیم را برآن داشت تا پرونده غیبت محمودی را برای بررسی و تصمیم‌گیری به فدراسیون فوتبال ارجاع دهد. این اقدام محمودی باعث خواهد شد تا احتمالاً حسین عبدی سرمربی تیم امید احتمالاً دیگر او را دعوت نکند. عبدی مربی با دیسیپلینی است و به‌خاطر رفتارهای مشابه رضا غندی‌پور که قبلاً شاگرد خودش در تیم جوانان و نوجوانان بوده و البته لژیونر هم هست را کنار گذاشت.

به‌نظر می‌رسد غرور این بازیکن که در ۱۹سالگی به جام جهانی رفت و با اینکه از فهرست ۲۶نفره خط خورد اما در کنار تیم ملی بود به او لطمه بزند. شاید محمودی تصور کرده وقتی در حد تیم ملی بزرگسالان است دیگر نیازی به حضور در تیم امید ندارد.

نکته مهم‌تر این است که ماجرا فقط به تیم امید محدود نمی‌شود و می‌تواند پیامدهای جدی‌تری برای آینده ملی این بازیکن داشته باشد. امیر قلعه‌نویی، سرمربی تیم ملی بزرگسالان، همواره تأکید ویژه‌ای بر نظم و تعهد بازیکنان داشته و در گذشته نیز نشان داده که در مسائل انضباطی با هیچ بازیکنی تعارف ندارد. سابقه برخوردهای قاطعانه او با بازیکنان خاطی، گواه این مدعاست. اگر این پرونده به یک سابقه منفی در کارنامه محمودی تبدیل شود، بعید نیست در دعوت‌های آینده تیم ملی نیز روی نگاه کادر فنی تأثیر بگذارد.

اخیراً هومن افاضلی یکی از مربیان تیم ملی در یک برنامه اینترنتی از اقدام محمودی گلایه شدیدی کرد و گفت وقتی تیم ملی بازیکنی را صدا می‌زند نباید درنگ کرد. واقعیت این است که در فوتبال ملی، هیچ استعدادی بالاتر از انضباط نیست و این یک اصل خدشه‌ناپذیر است. محمودی با این رفتار، ممکن است جایگاه خود را در تیم ملی که با تلاش فراوان به دست آورده بود، به سادگی از دست بدهد. در واقع این احتمال وجود دارد که او برای فیفادی شهریورماه به تیم ملی دعوت نشود و این‌طوری هم از تیم بزرگسالان و هم از امید دور بماند.

محمودی بدون تردید یکی از سرمایه‌های فوتبال ایران است. حضور در جام جهانی در این سن، اتفاقی نیست که برای هر بازیکنی رخ دهد و نشان می‌دهد او از نظر فنی آینده‌ای روشن پیش‌رو دارد. اما درست از همین نقطه، مسئولیت او نیز سنگین‌تر می‌شود. هر رفتار، هر تصمیم و هر حاشیه می‌تواند آینده فوتبالی‌اش را تحت تأثیر قرار دهد. او در آستانه تبدیل شدن به یک ستاره بزرگ است اما در عین حال، در معرض وسوسه‌ها و حواشی دنیای فوتبال نیز قرار دارد. مدیریت صحیح این وضعیت، نیازمند هوشمندی و درایت خود بازیکن و اطرافیان اوست. شاید هنوز برای قضاوت نهایی زود باشد، اما یک نکته روشن است؛ امیرحسین محمودی امروز بیش از آنکه به یک دریبل یا گل زیبا نیاز داشته باشد، به مدیریت حرفه‌ای، تصمیم‌های درست و دوری از حاشیه احتیاج دارد. فوتبال ایران پدیده‌های زیادی را دیده که پیش از رسیدن به قله، در پیچ‌های انضباطی متوقف شدند. حالا این وینگر جوان باید ثابت کند که قرار نیست نامش به آن فهرست اضافه شود. او فرصت دارد تا با بازگشت به مسیر صحیح، تعهد به اصول حرفه‌ای و دوری از حاشیه، بار دیگر توانایی‌های خود را به اثبات برساند و آینده درخشان‌تری را برای خود رقم بزند.

آمار

تیم قلعه‌نویی فقط پایین‌تر از تیم ۲۰۱۸

بیرانوند مرد رکوردهای تیم ملی

با اینکه به روزهای پایانی جام جهانی نزدیک شده‌ایم و تیم ملی ایران خیلی زود از این تورنمنت کنار رفت اما آن‌قدر درگیر مسأله حذف و ناکامی بودیم که یادمان رفت رکوردهای آماری بازیکنان و تیم ملی بعد از این تورنمنت را جمع‌آوری کنیم. نکاتی که می‌تواند جالب و خواندنی باشد.

■ علیرضا بیرانوند تبدیل به اولین دروازه‌بان ایرانی شد که در سه جام جهانی به میدان رفته است. بیرانوند قبلاً رکورد اولین دروازه‌بان ایرانی که در جام جهانی پنالتی گرفته را به نام خود کرده بود. بیرانوند از نظر تعداد بازی و دقایق حضور در میدان نیز بالاترین دروازه‌بان ایرانی تاریخ جام جهانی است. او همچنین موفق شد یک رکورد دیگر را نیز به نام خود ثبت کند. بیرانوند در بازی با بلژیک کلین‌شیت کرد و با احتساب بازی با مراکش در جام جهانی ۲۰۱۸ دومین کلین‌شیت یک دروازه‌بان ایرانی را به نام خود ثبت کرد. علیرضا حقیقی و سیدحسین حسینی هم یک کلین‌شیت در جام جهانی دارند.

■ شجاع خلیل‌زاده که قبل از جام جهانی ۲۰۱۴ از تیم ملی خط خورده بود، در جام جهانی ۲۰۱۸ عضو تیم ملی نبود و در جام جهانی ۲۰۲۲ حضور داشت اما اصلاً به میدان نرفت حضور در این تورنمنت را بالاخره تجربه کرد. شجاع در ۳۷سالگی در جام جهانی حضور داشت و در هر سه مسابقه فیکس بود و تعویض هم نشد. او در آخرین لحظات بازی سوم مقابل مصر گل هم زد که با نظر کمک‌داور ویدیویی به شکلی عجیب مردود اعلام شد. او با شکستن رکورد علی دایی عنوان مسن‌ترین بازیکنی که در تاریخ جام جهانی را به نام خود کرد. شجاع در بازی با مصر ۳۷سال و یک‌ماه و ۱۳روز سن داشت. همچنین آریا یوسفی جوان‌ترین بازیکن تیم ملی در این تورنمنت بود که به میدان رفت. یوسفی در بازی مقابل نیوزیلند ۲۴سال و یک‌ماه و ۲۴روز سن داشت.

■ علی علیپور، صالح حردانی، شهریار مغانلو، مهدی قایدی، محمد محبی، مهدی قایدی، آریا یوسفی، علی نعمتی و امیرحسین حسین‌زاده ۹بازیکنی بودند که غیر از شجاع برای اولین بار در جام جهانی بازی کردند.

■ پیام نیازمند تبدیل به اولین بازیکن ایرانی شده که در دو جام جهانی حضور داشته اما هرگز به میدان نرفته است. نیازمند در جام جهانی ۲۰۲۲ هم حاضر بود اما در نقش گلر سوم بازی نکرد.

■ مهمترین آمار مربوط به احسان حاج‌صفی و علیرضا جهانبخش است. هر دو بازیکن چهارمین جام جهانی خود را تجربه کردند و دست‌نیافتنی شدند. البته حاج‌صفی در هر ۹بازی سه تورنمنت قبلی فیکس بود اما این بار فقط در بازی با بلژیک فیکس بود. او مقابل نیوزیلند ۲۵دقیقه و در مصاف با بلژیک ۶۶دقیقه در زمین حضور داشت و مقابل مصر به میدان نرفت. با این حساب حاج‌صفی رکورد ۱۱بازی در جام‌های جهانی را هم به نام خود زد که دست‌نیافتنی به نظر می‌رسد.

■ علیرضا جهانبخش دیگر کاپیتان تیم ملی که در مصاف با بلژیک یک نیمه و مقابل مصر در لحظات پایانی به میدان رفت در چهار دوره جام جهانی ۱۰ بازی انجام داده است. مهدی طارمی با ۹بازی در جام جهانی نفر سوم است، رامین رضاییان، سعید عزت‌اللهی و میلاد محمدی به ۸بازی در این رقابت‌ها رسیدند و سامان قدوس هم صاحب رکورد ۷بازی در جام جهانی شد.

■ رامین رضاییان با دو گلی که مقابل نیوزیلند و مصر به ثمر رساند تبدیل به اولین بازیکن ایرانی شد که در دو جام جهانی گل زده. او حالا ۳گل زده در جام جهانی دارد. مهدی طارمی که گلش مقابل بلژیک آفساید اعلام شد و ضربه پنالتی‌اش مقابل مصر را از دست داد بدشانس بود که نتوانست تعداد گل‌هایش در این تورنمنت را افزایش دهد.

■ تیم ملی در این جام جهانی کاپیتان جدید نداشت. در دو بازی مقابل نیوزیلند و مصر مهدی طارمی بازوبند را به بازو بست که در جام جهانی ۲۰۲۲ به‌مدت ۵دقیقه مقابل آمریکا کاپیتانی را تجربه کرده بود. در دیدار مقابل بلژیک هم احسان حاج‌صفی با بازوبند کاپیتانی در مراسم شروع مسابقه شرکت کرد. در دیدار مقابل نیوزیلند هم که طارمی در دقیقه۸۰ تعویض شد، حاج‌صفی کاپیتان بود چرا که از دقیقه۶۵ وارد میدان شد.

■ بیشترین آماری هم که بعد از جام جهانی روی آن مانور شد، حضور در جام جهانی بدون شکست بود. این اولین جام جهانی بود که در آن باخت ندادیم. همچنین برای چهارمین بار بود که برد هم نداشتیم. از نظر امتیازی هم در مقایسه با خودمان در جام‌های جهانی قبلی دوم شدیم. بعد از جام جهانی ۲۱۰۸ که تیم ملی ۴ امتیازی شد و صعود نکرد در جام‌های جهانی ۲۰۲۲ و ۱۹۹۸ هم سه امتیاز گرفتیم اما تفاضل گل تیم ملی در جام جهانی اخیر صفر بود (۳ گل زده، ۳ خورده) اما در جام جهانی ۱۹۹۸ منفی ۲ و در جام جهانی ۲۰۲۲ منفی ۳ ثبت شد.